स्तंजयउवाच अभीप्सामिसुतंवीरंवीर्यवंतंदृढव्रतं ॥ आयुष्मंतंमहाभागंदेवराजसमद्युतिं ॥ १५॥ पर्वतउवाच भविष्यत्येषतेकामोनत्वायुष्मान्भ
विष्यति॥ देवराजाभिभूत्यर्थंसंकल्पोत्थेषतेहृदि॥ १६॥ ख्यातःसुवर्णष्ठीवीतिपुत्रस्तवभविष्यति ॥ रक्ष्यश्चदेवराजात्सदेवराजसमद्युतिः॥ १७॥ तच्छ्रुत्वास्तं
जयोवाक्यंपर्वतस्यमहात्मनः॥ प्रसादयामासतदानैतदेवंभवेदिति॥ १८॥ आयुष्मान्मेभवेत्पुत्रोभवतस्तपसामुने॥ नचतंपर्वतःकिंचिदुवाचेंद्रव्यपेक्षया॥
॥ १९॥ तमहंनृपतिंदीनमब्रुवन्पुनरेवच॥ स्मर्तव्योस्मिमहाराजदर्शयिष्यामितेसुतं॥ २०॥ अहंतेदयितंपुत्रंप्रेतराजवशंगतं ॥ पुनर्दास्यामितद्रूपंमाशुचःपृ
थिवीपते ॥ २१॥ एवमुक्त्वातुनृपतिंप्रयातौस्वोयथेप्सितं ॥ स्तंजयश्चयथाकामंप्रविवेशस्वमंदिरं ॥ २२॥ स्तंजयस्याथराजर्षेःकस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ ज
ज्ञेपुत्रोमहावीर्यस्तेजसाप्रज्वलन्निव॥ २३॥ ववृधेसयथाकालंसरसीवमहोत्पलं ॥ बभूवकांचनष्ठीवीयथार्थनामतस्यतत् ॥ २४॥ तदद्भुततमंलोकेपप्रथेकु
रुसत्तम॥ बुबुधेतच्चदेवेंद्रोवरदानंमहर्षितः॥ २५॥ ततःस्वाभिभवाद्भीतोबृहस्पतिमतेस्थितः ॥ कुमारस्यांतरप्रेक्षीबभूवबलवृत्रहा॥ २६॥ चोदयामासतद्व
ज्रंदिव्यास्त्रंमूर्तिमत्स्थितं॥ व्याघ्रोभूत्वाजहीमंत्वंराजपुत्रमितिप्रभो॥ २७॥ प्रवृद्धःकिलवीर्येणमामेषोभिभविष्यति ॥ स्तंजयस्यसुतोवज्रंयथैनंपर्वतोब्रवी
त्॥ २८॥ एवमुक्तस्तुशक्रेणवज्रःपरपुरंजयः॥ कुमारमंतरप्रेक्षीनित्यमेवान्वपद्यत॥ २९॥ स्तंजयोपिसुतंप्राप्यदेवराजसमद्युतिं॥ हृष्टःसांतःपुरोराजावन
नित्योबभूवह॥ ३०॥ ततोभागीरथीतीरेकदाचिन्निर्जनेवने॥ धात्रीद्वितीयोबालःसक्रीडार्थंपर्यधावत॥ ३१॥ पंचवर्षकदेशीयोबालोनागेंद्रविक्रमः॥ सहसो
त्पतितंव्याघ्रमाससादमहाबलं॥ ३२॥ सबालस्तेननिष्पिष्टोवेपमानोनृपात्मजः॥ व्यसुःपपातमेदिन्यांततोधात्रीविचुक्रुशे॥ ३३॥ हत्वातुराजपुत्रंसतत्रैवां
तरधीयत॥ शार्दूलोदेवराजस्यमाययांतर्हितस्तदा॥ ३४॥ धात्र्यास्तुनिनदंश्रुत्वारुदत्याःपरमार्तवत् ॥ अभ्यधावततंदेशंस्वयमेवमहीपतिः॥ ३५॥ सददर्श
शयानंतंगतासुंपीतशोणितं॥ कुमारंविगतानंदंनिशाकरमिवच्युतं॥ ३६॥ सतमुत्संगमारोप्यपरिपीडितमानसः॥ पुत्रंरुधिरसंसिक्तंपर्यदेवयदातुरः॥ ३७॥
ततस्तामातरस्तस्यरुदत्यःशोककर्शिताः ॥ अभ्यधावंततंदेशंयत्रराजासस्तंजयः ॥ ३८॥ ततःसराजासस्मारमामेवगतमानसः॥ तदाहंचिंतनंज्ञात्वागत
वांस्तस्यदर्शनं॥ ३९॥ मयैतानिचवाक्यानिश्रावितःशोकलालसः॥ यानितेयदुवीरेणकथितानिमहीपते॥ ४०॥

Digitized by Google